

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: פינקו	שם פרטי: ג'ינה
--------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: פסקל		בלועזית Pascal
שם פרטי איתו נולדתי: ג'ינה	בלועזית Gina	מין: נקבה שנת לידה: 1936
עיר לידה: בוקרשט	בלועזית Bucharest	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי ושם משפחה של האב: משה פסקל	שם פרטי ושם נעורים של האם:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בוקרשט	בלועזית Bucharest	ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה) השכלה יסודית	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) בוקרשט רומניה		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: בוקרשט		תאריך השחרור: 1945
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור בוקרשט
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה: 1965

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

<p>(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)</p> <p>נא לכתוב בגוף ראשון</p>
<p>הייתה לי ילדות טובה, היה אוכל טעים ללא רעב ובעיות. אימא הייתה עקרת בית ואבא היה עובד סוחר. הייתי לפני המלחמה בגן מעורב. גרנו רק אני והוריי אני בת יחידה. גרנו ברובע היהודי בבוקרשט בדירה צנועה בבניין שגובהו שלושה קומות. חגגנו את כל החגים היהודיים.</p>
<p>נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה</p> <p>(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):</p>
<p>בזמן מלחמת העולם השנייה, בתקופה שמתחילה חודש ספטמבר 1940 ועד חודש מרץ 1945, סבלתי מקיפוח, דיכוי ואפליה גזענית על רקע היותי יהודיה. אני זוכרת שהוטלו הרבה מגבלות בתחילה על היהודים בבוקרשט, כמו שלא הרשו לי לשהות בגן ילדים או בבית ספר על סמך חוק שחל על היהודים. בליל 20-21.1.1941 בזמן ביצוע הפוגרום ביהודי בוקרשט ע"י כוחות הלגיונרים הרומנים, נאלצתי יחד עם משפחתי לפנות את דירתנו ברחוב justitiei מספר 71 בבוקרשט. כאשר הרשו לנו לקחת מטען יד קל בלבד (מספר בגדים) והובילו אותנו תחת משמר כבד של המיליציה הרומנית (jandarmerie) למרתף טחוב בו התגוררנו עד סוף המלחמה. הפינוי נעשה בכוח במהירות ובאכזריות. אבי נלקח לבצע עבודות בכפייה בבוקרשט שברומניה ובסביבתה, תחת משמר הצבא הרומני, ועמד לרשות "הועדה האזורית בבוקרשט" (cercului territorial bucuarest) לצורך ביצוע עבודות כפייה עד סוף המלחמה. אני ובני משפחתי סבלנו משלילת החופש וממגבלות התנועה שהוטלו עלינו. לא יכולנו לדאוג לאספקת המזון ולא הורשינו לצאת מהעיר. השלטונות כפו עלינו לגור במקום אליו הובילו אותנו בליל פינוי הדירה והיינו כל הזמן בפיקוח המשטרה. אני ומשפחתי קיבלנו כרטיס מזון מסוג "E" המיועדים ליהודים בלבד, כרטיס אלה אפשרו לנו לקבל ולקנות מזון בכמות שהייתה חמישית מהכמות שניתנה ליתר אזרחי בוקרשט. תקופת הדיכוי וההגבלות הגזעניות נמשכו מחודש ספטמבר 1940 עד לחודש מרץ 1945.</p>
<p>אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ</p> <p>(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):</p>
<p>כשנגמרה המלחמה הגענו לבית ריק מכל תכולתנו והיינו צריכים לחפש דירה אחרת, כי נאסר עלינו לחזור לגור שם. לאחר מכאן חייתי בבוקרשט כל הזמן עד עלייתי לארץ. למדתי בבית ספר טכני ובאוניברסיטה טכנאית מזון.</p>
<p>נא ספרי על חיך בארץ</p> <p>(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):</p>
<p>כשהגענו ארצה נישקנו את האדמה שרנו. התרגשנו מאוד, והייתה תחושת ניצחון. הגעתי בשנת 1965 בהיותי בת 29, למדתי עברית בנצרת עילית באולפן. לאחר מכאן התחלתי לעבוד במפעלי נייר חדרה כמשרטטת. אני רוצה להעביר מסר שהדורות שבאו אחרינו אל תשכחו אותנו ויעזרו לנו להתמודד עם המכשולים והבירוקרטיה הקשה</p>

ראיון: תומר שורץ, אשדוד,

יוני 2013